

ע"פ 8780/16 - JENIFFER ROYO נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8780/16

לפני:
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: JENIFFER ROYO

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
1.11.2016 בת"פ 26951-12-15 שניתן על ידי כבוד
השופט א' טובי

תאריך הישיבה: ל' בניסן תשע"ז (26.4.17)

בשם המערער: עו"ד יניב אביטן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' טובי) מיום 1.11.2016, במסגרתו, הושתו על המערערת 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה, זאת לאחר שהורשעה -על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון -בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. יצוין, כי הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, אך הסכימו כי המערערת תגורש מישראל לאחר שתסיים לרצות את עונשה.
2. לפי כתב האישום המתוקן הועסקה המערערת במשך כארבע וחצי שנים כמטפלת של ר.ו. ז"ל (ילידת 1929 שנפטרה ב-0.0.15). ר.ו. סבלה משיתוק בפלג גופה הימני בשל אירוע מוחי ואף חדלה לדבר ונזקקה לטיפול ולהשגחה צמודים במשך כל שעות היממה, והמערערת הועסקה, דרך חברת כוח אדם, כמטפלת שלה, כשהיא מתגוררת בדירת ר.ו. במשך כל ימות השבוע.
3. סעיפים 5-14 לכתב האישום המתוקן מתארים אירוע שהתרחש ביום 11.9.2015, בסמוך לשעה 20:00, בעת שהמערערת האכילה את ר.ו. המערערת תקפה במהלכו של האירוע את ר.ו. (לרבות בדרך של הכאתה של ר.ו. בפניה), תוך שהיא גורמת לה לחבלה של ממש, ואיימה עליה - בשפה הטגלית - שתשבור את ידיה ושתהרוג אותה. יצוין כי לבית המשפט המחוזי הוגש דיסק שעל גביו סרטון המתאר את האירוע מושא כתב האישום.
4. בית המשפט המחוזי שמע את טיעוני הצדדים לעונש, קרא את מכתב בתה של ר.ו. (בו פירטה את תחושותיה הקשות מאז נודע לה על מעשיה של המערערת כלפי אמה ז"ל), והאזין לעדותה של עדה מטעם המערערת (שסקרה את אופי ותנאי העבודה של העובדים הזרים המועסקים בטיפול בקשישים) ולדבריה האחרון של המערערת, שהביעה צער על מעשיה, הסבירה כי פעלה בתנאים של לחץ והוסיפה כי מצבם הבריאותי של אמה ושל בנה בכי רע. כמו כן צפה בית המשפט בסרטון המתעד את האירוע.
- לאחר מכן עמד בית המשפט על פסיקת בית משפט זה בו הובעה סלידה ממעשי תקיפה ואלימות של מטפלים כלפי מטופליהם (ובפרט מטופלים סיעודיים), וקבע כי מתחם העונש הראוי נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל.
- בבואו לגזור את העונש בתוך המתחם נתן בית המשפט משקל ממשי לקולא: להודייתה של המערערת במיוחס לה; לחסכון בזמן שיפוטי יקר; לנטילת האחריות על ידי המערערת לצער ולחרטה שהביעה, לעברה הנקי ולנסיבותיה האישיות (לרבות - היותה לבדה בארץ זרה; והמצוקה הכלכלית ממנה סבלו היא ומשפחתה בארץ מוצאה). כן ניתן משקל לכך שהמערערת היתה נתונה בתנאים מגבילים במשך כשנה ולא הפרה אותם. לאחר כל אלה גזר בית המשפט על המערערת את העונשים הנ"ל.
4. המערערת טוענת - באמצעות בא כוחה, עו"ד יניב אביטן - כי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי שגוי, ולכאורה נראה כי הוא התייחס לעבירת ההתעללות בחסר ישע, שנחקקה מכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. כן נטען כי בית המשפט "לא הפנה בגזר דינו ולו לגזר דין אחד אשר יכול היה ללמד או להוות בסיס כזה או אחר לקביעת המתחם בסופו של יום". כמו כן נטען כי לא ניתן משקל כלל ו/או משקל ראוי לנסיבות נוספות הקשורות לביצוע העבירה, מעבר לאופי המעשים וחומרתם. עוד נטען כי בית המשפט לא נתן משקל לכך שלמעשי המערערת לא קדם כל תכנון מוקדם, וכי העבירה בוצעה מתוך "יאוש ושברון הנפש. לפי סברת המערערת בית המשפט המחוזי פירש את

מעשיה כמעשי התעללות על כל המשתמע מכך, ובעשותו כן ביטל, הלכה למעשה, את ההסדר שאליו הגיעו הצדדים. לטענת המערערת - המסתמכת על פסקי דין שונים - העונש הראוי במקרים דומים הינו מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. לבסוף נטען כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי לנסיבות האישיות של המערערת ולנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה והיא מבקשת להקל בעונשה. יצוין כי בא כוח המערערת הציג לפנינו פסקי דין שמעידים, לטענתו, על ענישה קלה יותר במקרים חמורים יותר, שבחלקם מדובר היה בנאשמים שבשונה מהמערערת קיבלו הכשרה מקצועית והיו מטפלים סיעודיים מיומנים.

5. המשיבה טענה - באמצעות בא כוחה, עו"ד עודד ציון - כי בגזר דינו של בית המשפט המחוזי לא נפלה שגגה, לא במתחם העונש שנקבע ולא בעונש שהושת על המערערת שהוצב בקצהו התחתון של המתחם. לשיטת המשיבה, הגם שלא ניתן להתעלם מהקושי שבפניו ניצבים מטפלים סיעודיים הנדרשים להשקיע ימים כלילות בטיפול בחולים הסיעודיים, אין בכך כדי להצדיק פגיעה באישה זקנה שהינה מטופלת סיעודית. הוגשו לעיונו שלושה פסקי דין של בית משפט זה המעידים, לפי המשיבה, על ענישה חמורה יותר מזו שהושתה על המערערת במקרים בהם מדובר היה בעבירות של תקיפת חסר ישע, ולא בעבירה החמורה יותר של התעללות בחסר ישע בנסיבות מחמירות.

6. לאחר ששמענו את טיעוני באי כוח הצדדים ועיינו בפסקי הדין שהוגשו לנו, לא ראינו לנכון לקבל את הערעור.

אכן, יתכן שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי נטה לחומרה; ואולם, העונש שהושת על המערערת - עשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל - לא זו בלבד שהוא ממוקם בקצהו התחתון של מתחם הענישה דנן, אלא שהוא מהווה לטעמנו עונש ראוי המשקף בצורה הולמת את מכלול שיקולי הענישה - ובפרט את שיקול הרתעת הרבים -ומאזן ביניהם כהלכה.

תקיפתה של אישה משותקת, חסרת ישע ובאה בימים, שאיבדה את כושר הדיבור שלה על ידי מי שהופקד על הטיפול בה, בדרך המפורטת בכתב האישום מעוררת סלידה ושאת נפש. המערערת לא הסתפקה באחיזה בכוח בפניה של ר.ו. אלא שהיא דחפה אותה, הניפה לעבר פניה את ידה בתנועות אגרופ, דחפה בכוח אוכל לעבר פיה, סטרה על פניה, שפשפה את פניה במגבון נייר, השליכה אותה לכיסא הגלגלים, וצעקה עליה (בשפתה) כי תהרוג אותה. כתוצאה ממעשיה של המערערת נגרמו לר.ו. המטומות באזור הגפיים התחתונות והעליונות, וחבלות באזור הפנים (ללא דימום). נסיבותיה האישיות של המערערת אמנם אינן קלות, אך אין בהן כדי להצדיק, לטעמנו, הקלה בעונשה.

7. המערערת תתייצב לריצוי עונשה בימ"ר קישון ביום א', ה-14.5.2017 עד השעה 10:00, כשהיא מצוידת בדרכון ובפסקי הדין של בית המשפט המחוזי ושל בית משפט זה.

ניתן היום, ל' בניסן התשע"ז (26.4.2017).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

